

ÚT A TŐZSDÉRE

**Budapesti Értéktőzsde
2010. augusztus**

Tartalom

I. ELŐNYÖS LEHETŐSÉG A TŐKEBEVONÁSRA: A TŐZSDE	3
Miért érdemes tőzsdére menni?	4
A tőzsdei bevezetés és jelenlét kihívásai	5
II. A TŐKEPIAC FŐ SZEREPLŐI	7
A tőzsdék	7
Befektetők és befektetések típusai	8
Befektetési szolgáltatók	9
III. AZ ÚT A TŐZSDÉRE	10
A döntés.....	10
Előkészületek	11
A szereplők.....	11
A nyilvános értékesítés jogi előkészítése	12
A tőzsdei bevezetés.....	13
Tőzsdei kategóriák.....	14
IV. TEENDŐK, HA MÁR TŐZSDÉN VAN A CÉG	17
Rendszeres tájékoztatás	17
Rendkívüli tájékoztatás	19
Egyéb tájékoztatási kötelezettség	19
Felelős társaságirányítás	20
A tőzsdei jelenlét, a nyilvános működés költségei.....	20
V. MIBEN TUDUNK MÉG SEGÍTENI?	22
Tőzsdképes Cégek Klubja.....	22
Tőzsdei Nyílt Napok.....	22
Ingyenes tanfolyamok, előadások.....	23
VI. MELLÉKLETEK	24

I. ELŐNYÖS LEHETŐSÉG A TŐKEBEVONÁSRA: A TŐZSDE

A gazdálkodó szervezetek vezetői, tulajdonosai a növekedés több pontján is döntésre kényszerülhetnek a további fejlődés forrásainak megteremtésével kapcsolatban. Ez biztosítható a társaság saját tőkéjéből, a tulajdonosok által rendelkezésre bocsátott további tőkéből, bankhitelből, más kölcsön jellegű forrásból, mint például kötvény-kibocsátásból, és ezek kombinációjából is. Mindezek mellett van a finanszírozásnak egy elismert, de talán nem eléggé jól ismert további formája is, a részvények nyilvános értékesítése és az ezzel együtt járó tőzsdei bevezetés.

Egyes országokban (pl. Amerikai Egyesült Államok, Nagy-Britannia, Japán) a tőzsdei bevezetés (használjuk egyelőre leegyszerűsítve így ezt az összetett folyamatot) a vállalatok nagy része számára szinte természetes lépés. Európa legtöbb országában azonban, különösen a német típusú pénz- és tőkepiaccal rendelkező országokban, így hazánkban is, ezen ismeretek elsajátítására külön erőfeszítéseket kell a döntéshozóknak tenniük.

Ebben a kis tájékoztatóban a Budapesti Értéktőzsde munkatársai összefoglalták azokat az ismereteket, amelyek alapján a cégek vezetői, tulajdonosai megkezdhetik előkészíteni a jövőbeli tőkebevonási technikák körének bővítésére vonatkozó döntésüket.

A tőzsde, a tőkepiacok világa ugyanúgy egy külön szakma, mint a gazdaság bármely más területe. Ezen eligazodni csak tanulás, tapasztalatok szerzése révén lehet. De rendszerint megéri, ezt mutatja legalábbis, hogy a világ legnagyobb, illetve leggyorsabban növekvő cégei tőzsdén jegyzettek, utaljunk csak az IBM, a Microsoft, a Bristol Myers, a Vodafone példájára, de említhetjük akár a MOL-t, a Magyar Telekomot, az OTP-t vagy a Richter Gedeon-t is.

Az alábbiakban a tőkepiacok, a tőzsde világába szeretnénk egy kis betekintést adni azoknak a szemszögéből, akik elsősorban nem befektetőként, hanem kibocsátóként, azaz tőkét bevonni szándékozó vállalatként tervezik megjelenésüket a tőkepiacon.

Ez a tájékoztató természetesen nem helyettesíti a további ismeretek megszerzését, szakemberekkel, tanácsadókkal való konzultációt, illetve későbbiekben tanácsadó igénybevételét. Célunk "csak" annyi volt, hogy professzionális segítséget nyújtsunk az elinduláshoz.

Miért érdemes tőzsdére menni?

A válasz röviden: tőkéért, azaz pénzért.

A tőkeszerzés a tőzsdére lépés elsődleges és legalapvetőbb indoka, de ennek megszerzése a cég számára anyagi és egyéb ráfordításokat is igényel. A tőzsdéi bevezetés előkészítése több hónapig tartó, jelentős anyagi és vállalaton belüli erőforrásokat igénylő folyamat. A bevezetés megtörténtét követően pedig a társaság működését több tekintetben át kell szervezni a nyilvános működés feltételeinek megteremtése érdekében (ezeket a későbbiekben részletesen taglaljuk). Ezen költségek vállalása csak akkor racionális, ha az a cég számára megtérül. A megtérülés egyik kulcstényezője: a részvények kibocsátási ára csak az előkészítési (bevezetési) folyamat végén rögzíthető, így a befolyó tőke nagysága csak az értékesítési folyamat lezárulásával válik biztossá.

De ha - látszólag - ilyen bonyolult a folyamat, akkor miért érdemes belevágni? Azért, mert az esetek nagy részében még ezen egyszeri és folyamatos költségek ellenére is ez a legolcsóbb tőkebevonási mód, és más módon el nem érhető előnyökkel jár: nincs visszafizetési, kamatfizetési kötelezettség, más tulajdonosok, pénzintézetek nem szereznek ellenőrzési jogot a cég felett stb.

A tőzsdéi bevezetés, s társaság részvényeinek nyilvános forgalmazása természetesen sokkal többet jelent, mint egyszeri tőkebevonási lehetőséget. Amint a részvények piaci forgalmazása megkezdődött, a részvényeseknek lehetőségük van a tulajdonukban lévő értékpapírokból eladni vagy továbbiakat venni, így a tulajdonosi viszonyok átrendeződhetnek. Sőt, már az induló nyilvános értékesítés sem csak az alaptőke emelésével történhet meg, lehetőség van arra is, hogy a részvényesek nagyobb csomagjaikat, esetleg teljes tulajdonrészüket értékesítésre ajánlják fel.

Új kibocsátásra, részvények értékesítésére a tőzsdéi bevezetést követően folyamatosan lehetőség van, ez "csak" a piaci viszonyok, a kereslet és kínálat függvénye. A tőzsdéi bevezetést néhány hónappal, évvel követő újabb kibocsátás vagy részvényértékesítés költségei nagyságrendekkel kisebbek. A tőzsdéi bevezetés előkészítésekor tehát a társaságnak érdemes azzal számolnia, hogy nem csak egyszeri alkalommal megtérülő befektetést végez, hanem "állandó tagságot" szerez egy folyamatosan rendelkezésre álló tőkebevonási lehetőségre. Azonban, ha egy cégnek a tőzsdéi bevezetés anyagilag előnyös és a folyamatot elindította, akkor a társaság a tőzsdéi nyilvánosság további két áldásos hatásával is találkozhat majd.

Az első: a társaság ismertségének rohamos növekedése, a marketinghatás. A tőkepiaci szakemberek nagy bánatára kevés új cég választotta az utóbbi időszakban a tőzsdéi tőkebevonás útját, noha a Budapesti Értéktőzsdén, ahol jelenleg közel félszáz kibocsátó részvénye forog, a szakmai közvélemény nagyon várja az új, érdekes cégek megjelenését. Ezért Magyarországon fokozottan érvényes, hogy a sajtóban a tőzsdére készülő cégek nagy nyilvánosságot kapnak, amit egyébként csak jelentős marketingköltségek árán lehet elérni. A 2004-ben a tőzsdére lépett közepes méretű IT cégről (FreeSoft) az első bejelentéstől a tőzsdéi kereskedés megkezdéséig 247 cikk jelent meg anélkül, hogy a társaságnak ez egy fillér marketingkiadásába került volna.

Az előzőnél is fontosabb hatás a tőzsdére lépő cég számára a piaci szereplők üzleti bizalmának jelentős növekedése. Ha egy cég a tőzsdére megy, akkor ezzel azt üzeni a külvilágnak, hogy bízik magában, teljesítményében, hiszen azt a tőkepiacon is megmérteti.

A tőzsdei kibocsátók vállalják a nyilvánosságot, gazdálkodási eredményeiknek rendszeres publikálását. Ezért az üzleti partnerek is másként néznek a tőzsdei cégekre. Különösen igaz és fontos ez a gyorsan növekvő, közepes méretű cégek esetében. A hosszú távú együttműködésre építendő partneri kapcsolatok egyik legjobb megalapozása a tőzsdei nyilvánosság vállalása.

A tőzsdei bevezetés és jelenlét kihívásai

A tőzsdén lévő cégek kivétel nélkül gyorsan alkalmazkodnak az új követelményekhez, a tájékoztatási kötelezettségek néhány hónap alatt a cég életébe szervesen beépülő rutinná válnak, amelyből a vezetés és a tulajdonosok is hasznot húznak. Eddig eljutni azonban nagy kihívást jelent a résztvevőknek, és voltak, akik le is mondtak emiatt a kedvező finanszírozási lehetőségeknek még a mérlegeléséről is. Rosszul tették, hiszen a nehézségek legyőzhetők. Melyek a fő nehézségek és hogyan kezelhetők?

A legelső, ami a legtöbbeket megrémisíti: a szakmai ismeretek hiányossága. Örömmel látjuk a változást, hogy egyre több gazdasági döntéshozó veszi a nem kevés fáradságot, hogy alaposabban megismerkedjen a tőkepiac működésével. Ha Ön az olvasásban idáig már eljutott, akkor Ön is azok közé tartozik, akik átlépték a tőzsdék jelképes kapuját és nyitottak a mérlegelésre cégük jövőbeli finanszírozását illetően.

A költségek

A tőzsdei megjelenés elsősorban azt jelenti, hogy a cég, az eddig csak a szűk tulajdonosi kör és az állami intézmények számára nyújtott adatszolgáltatás világából kilép a nyilvánosság elé. Ezt annak érdekében teszi, hogy hozzásegítse a tőkepiaci szereplőket ahhoz, hogy a társaság részvényeinek értékét meghatározzák, hiszen a társaság, vagy annak tulajdonosai ezt akarják eladni. Ezen információk előkészítése jelentős költséggel jár, sok szereplő bevonását igényli.

Az időigény és a bizonytalanság

A tőzsdei megjelenés előkészítése hosszú folyamat, az eddigi tapasztalatok szerint 3-8 hónapot vesz igénybe a cég komplexitásától, felkészültségétől függően. A bizonytalanság, ami az esetleges tervezett kibocsátás megfelelő kibocsátási áron történő megvalósíthatóságát övezi, így igen hosszú ideig fennmarad. Természetesen, ha megfelelő szakmai tapasztalatokkal rendelkező tanácsadókkal és megalapozott információkkal dolgoznak a kibocsátás előkészítői, akkor nagy meglepetés csak vis major esetén következhet be. Hangsúlyozzuk, hogy mind az időigényes előkészítés, mind az árazás körüli bizonytalanság az első piacra lépés, a bevezetés estében érvényes. A későbbiekben, amikor a részvény már a tőzsdén forog, a szükséges kibocsátási dokumentáció lényegesen könnyebben összeállítható és az árfolyam jó indikációt adhat az elérhető kibocsátási árra.

A rendszeres és folyamatos tájékoztatási kötelezettség terhei

Amint a tőzsdei bevezetés megtörtént, törvényi, illetve tőzsdei szabályzati kötelezettséggé válik a piac rendszeres időközönként történő részletes tájékoztatása a cég eredményeiről, és ezen túl azonnal közölni kell a befektetők számára fontos egyedi információkat. Erre a tőzsdei cégek a belső folyamatok átalakításával készülnek fel, tapasztalatok szerint az alkalmazkodás nagyon gyorsan megtörténik, jelentős többletköltséggel nem jár. A tőzsdei ügyek gazdája, a befektetési kapcsolattartó pozíció létrehozása kötelező, ez rendszerint teljes munkaidős munkakör, erről is szólunk a későbbiekben. Gyakori kérdés a tőzsdei bevezetéssel elméletileg foglalkozó vezetők részéről, hogy a tájékoztatások keretében nyilvánosságra került információk ismeretében a versenytársak előnyösebb helyzetbe kerülhetnek-e. A gyakorlatban ez jól kezelhető. A pénzügyi és gazdálkodási információk nyilvánossága nem követeli meg az üzleti titkok feltárását.

A leggyakoribb aggodalmak mellett természetesen további megoldandó feladatok is felvetődnek. Az is igaz, hogy egy tőzsdei cég esetében komolyabb kommunikációs felkészülést igényel egy-egy rosszabb időszakról szóló tájékoztatás, amit a zárt társaságok tulajdonosaival könnyebb esetleg elfogadtatni. Érdeemes felkészülni egy ellenséges felvásárlás elleni akcióra is, amely társasági jogi eszközökkel kezelhető.

Kétségtelen azonban, hogy a vezetők számára a tőzsdei lét életforma. Ezt az életformát jelenleg az Európai Unió tagállamaiban közel 7500 cég tarthatja a sajátjának és ezeknek a társaságoknak a száma évente átlagosan 5%-kal nő.

II. A TŐKEPIAC FŐ SZEREPLŐI

A tőzsdék

A tőzsdéről sokáig csak azt tudtuk, hogy ott spekulálni, sokat keresni, illetve veszteni lehet. Később megértettük, hogy a tudatos, szakmai alapon hozott tőzsdei befektetési döntések megtakarításaink hozamához nagyban hozzájárulhatnak. Napjainkban kezd tudatosodni Európa sok országában is, hogy a tőkepiac, illetve annak fő reprezentánsa, a tőzsde, a gazdaság fejlődésének egyik legfontosabb motorja, a tőkebevonás nélkülözhetetlen eszköze. A tőzsde eredményességétől nem csak az ott befektetők, hanem (igen közvetlen összefüggések révén) a gazdaság többi szereplőjének jóléte is függ. A kapcsolat kétirányú, rosszul teljesítő gazdaságok tőzsdéje se mutat rendszerint jó teljesítményt.

A tőzsde egy olyan piac(tér), ahol értékpapírokkal kereskednek. A tőzsdére a piac szereplőinek azért van szükségük, mert a kereslet és a kínálat egy helyre történő koncentrációja és a termékekről, illetve az üzletkötések során kialakult ákról, az ügyletek nagyságáról szabályozott formában nyújtott információk szolgáltatása révén forgalom (likviditás) biztosítható és az ügyletek (tranzakciók) lebonyolítási költségei optimalizálhatóak.

A tőzsde éltető eleme az *információ*. Tekintve, hogy a tőzsdén olyan termékekkel kereskednek, amelyek fizikai mivoltukban nem tekinthetők meg, próbálhatók ki, stb., az adásvétel a rendelkezésre álló információk, illetve az azokból leszűrt várakozások alapján jön létre. Ezért a tőzsdék életében alapvető fontosságú az információk szolgáltatásának pontos szabályozása, annak ellenőrzése és a visszaélések legteljesebb és hatásos kiszűrése. A tőzsde piackoncentráló szerepe akkor tud megvalósulni, ha az aktív szerepet tölt be az információk közvetítésében. A tőzsde ezért szükségszerűen kommunikációs központ is, amelyen keresztül az értékpapírokkal és a piaci helyzettel (árak, ügyletek, mennyiség) kapcsolatos információk áramlanak a piac szereplői, a kibocsátók és a piac felügyeletével megbízott szervezetek között.

A piaci likviditás mértéke - vagyis a gyorsan, olcsón, a jellemző ártól nem nagy eltéréssel lebonyolítható adásvételek lehetősége - mind az eladók, mind pedig a vevők számára alapvető jelentőségű. A likvid piaccal nem rendelkező értékpapír vétele esetén a vételi szándék már önmagában felfelé hajtja az árat, eladáskor viszont lefelé módosítja azt. Ezzel szemben a likvid piaccal rendelkező tőzsdetermék tulajdonosának nem kell attól tartania, hogy az eladási ár lényegesen alatta lesz az aktuális piaci árnak. Ennek, mint látni fogjuk, nagy szerepe lesz az egyes értékpapírok tőzsdei bevezetésével kapcsolatos döntések meghozatalakor is.

Bár ebben az összefoglalóban a részvények kibocsátásával, az értékpapír-tőzsdékkal, illetve az ott megköthető azonnali (készpénz) ügyletekkel foglalkozunk, jegyezzük meg, hogy a tőzsdék hagyományos csoportosítása alapvetően két szempont alapján történik.

A kereskedés tárgyát tekintve megkülönböztetünk:

- értéktőzsdéket, amelyeken bel- és külföldi kibocsátású értékpapírokkal, kamat- és devizaalapú termékekkel, valamint arra szóló opciós és határidős ügyletekkel kereskednek,
- árutőzsdéket, ahol homogén mezőgazdasági és ipari nyersanyagok (azaz szabványosítható tömegcikk), nemesfémek és devizák kereskedelme folyik.

Az ügyletek teljesítése szerint megkülönböztetünk:

- azonnali és
- határidős tőzsdéket, ahol határidős és opciós ügyleteket kötnek, a nemzetközi gyakorlat szerint a legrövidebb lejárat egy hónap, a legtávolabbi általában két év.

Míg az azonnali tőzsdéken kizárólag értékpapírok vagy értékpapírnak tekinthető termékek adásvétele folyik, a határidős tőzsdéken kereskedett származékos termékek lehetnek értékpapír, kamat-, index-, deviza- illetve nyersanyagalapúak. Az ügyletek megkötésének és teljesítésének időpontját és módját, azaz a termékszabványokat a tőzsde határozza meg.

Az értékpapírokkal való kereskedés központi piaca a tőzsde, de természetesen ügyletek köthetőek a tőzsdén kívül is. A tőzsdén kívüli piacokra nemzetközileg használatos az OTC (over the counter, magyarul "pulton át") piac elnevezés.

A tőzsdével kapcsolatban még egy fogalom feltétlen tisztázandó témánk szempontjából. A tőzsde jellemzően úgynevezett másodlagos piac. Elsődleges piacnak vagy értékesítésnek nevezzük azt, amikor az értékpapírokat kibocsátás keretében első ízben értékesítik. Másodlagos forgalomban a korábban tulajdont szerettek tovább értékesítik értékpapírjaikat. Másként az elsődleges forgalomban a kibocsátó és a befektető köt üzletet, míg a másodpiacon a befektetők (befektetési alapok, magánszemélyek) adnak-vesznek.

Befektetők és befektetések típusai

A tőzsdén, azaz mint láttuk a központi értékpapír piacokon, a befektetők megbízásából kötnek ügyleteket. A tőzsdére lépni kívánó kibocsátó számára szükség van annak tisztázására, hogy kik lehetnek ezek a befektetők és milyen típusú befektetéseket hajtanak végre. Sem a befektetőket, sem a befektetési típusokat nem lehet egyértelműen, hanem csak fő karaktereik, jellemzőik szerint csoportosítani. Ráadásul egy befektető több befektetési típusban is érdekelt lehet, ezért itt csak a fő tendenciákat próbáljuk meg összefoglalni. Látókörünkön kívül maradnak a szakmai vagy stratégiai befektetők, akik a cégekben rendszerint többséget szerezve aktívan részt vesznek a társaság irányításában. Ők a tőzsdén nagyon ritkán kereskednek, hosszú távú befektetők. Több hazai tőzsdei cégben is van stratégiai befektető, mint pl. a Deutsche Telekom a Magyar Telekom esetében.

A tőzsdét a pénzügyi befektetők látják el munkával. Ők a befektetett tőke hozamában érdekeltek, amire osztalék és árfolyamnyereség formájában tehetnek szert. A pénzügyi befektetők lehetnek magánszemélyek vagy intézményi befektetők. Az utóbbiak alapvetően befektetési alapok, amelyek maguk is vagy magánszemélyektől közvetlenül átvett összegeket fektetnek be, vagy nyugdíjalapok/pénztárok, egészségpénztárok, vagy biztosítók által rájuk bízott összegekkel tőzsdéznek. Akik a pénzt adják a befektetési alapok számára, azokat végső befektetőknek is nevezik. Ők azonban nem jelennek meg a tőzsdéken, az alapok üzletelnek a megbízásukból.

Egy másik csoportosítás alapján a befektetők lehetnek belföldi és külföldi befektetők. A hazai gyakorlatban a belföldiek megbonthatók magán és intézményi csoportra, a külföldi pénzügyi befektetők gyakorlatilag kizárólag intézményi befektetők a BÉT-en. Az egyes befektetői csoportok jellemzőinek kiismerése fontos a bevezetési folyamat során, mivel a kibocsátónak tanácsadóival közösen el kell döntenie, hogy üzleti céljainak, hosszú távú tőkebevonási terveinek milyen tulajdonosi struktúra felel meg a legjobban és a kibocsátás előkészítésénél ezt már figyelembe kell vennie.

A befektetők, pontosabban a befektetési alapok fő típusainak ismertetéséből nem hagyhatók ki az ún. private equity és a kockázati tőke (venture capital) alapok. Egyrészt ezekkel, mint potenciális befektetőkkel a legtöbb tőzsdeaspiráns megismerkedik, másrészt ezen alapok a tőzsdék új bevezetéseinek egyik legfőbb szállítói, mivel így kívánják megoldani alapjuk kiszállását olyan cégekből, amelyekbe korábban befektettek, és realizálni kívánják befektetésük hozamát. A két típus közötti fő, de nem éles különbség, hogy a kockázati tőke alapok a cégekbe azok korai, gyors növekedési szakaszában szállnak be, rendszerint aktívan részt vesznek a társaság stratégiájának, pénzügyeinek irányításában is. A private equity alapok tőzsdén még nem jegyzett, de rendszerint már stabil gazdálkodást folytató társaságokba fektetnek, árfolyamnyereséget elsősorban a tőzsdén kívüli és tőzsdei piaci értékelés különbségéből kívánnak realizálni.

Befektetési szolgáltatók

A kibocsátók számára a befektetési szolgáltatók két fő szerepkörben jelennek meg. A kibocsátás, illetve nyilvános forgalombahozatal során (hacsak nem kizárólag szabályozott piacra történő bevezetésről van szó) törvényi kötelezettség befektetési szolgáltatót igénybe venni, amelynek a folyamat egésze alatt meghatározott szerepe van, hiszen tapasztalata, kapcsolatrendszere nagymértékben szükséges ahhoz, hogy végül sikeres értékesítési tranzakciót lehessen végrehajtani. Az új szabályozás szerint a befektetési szolgáltatónak nem kötelező egyetemleges felelősséget vállalnia a nyilvános forgalombahozatalhoz, illetve tőzsdei bevezetéshez készített tájékoztatóért, s ez lényegesen olcsóbbá teszi a folyamatot. Megegyezés szerint – és megfelelő ellentételezéssel – azonban továbbra is lehetőség van arra, hogy a befektetési szolgáltató a tájékoztatót „aláírja”, így annak tartalmáért felelősséget vállaljon. Ez a kibocsátó és a befektetési szolgáltató közötti előzetes egyeztetés során eldöntendő fontos kérdés.

Lényeges szabály továbbá, hogy nem kell az értékpapír nyilvános forgalomba hozatalának előkészítésével és lebonyolításával befektetési szolgáltatót megbízni, ha a nyilvános forgalomba hozatal tőzsdei bevezetés formájában történik (ezt szoktuk nem hivatalosan „technikai bevezetésnek” hívni).

A befektetési szolgáltatók általánosabb szerepe a tőzsdei megbízások végrehajtása. A befektetők nekik adnak megbízásokat adás-vételre és ők azok, akik a tőzsdén megkötik az ügyleteket.

III. AZ ÚT A TŐZSDÉRE

A döntés

Kiinduló feltételezésünk, hogy a majdan tőzsdére készülő vállalatnál beruházási, vállalatfelvásárlási vagy működési okokból a nem túl távoli jövőben többletfinanszírozási igény körvonalazódik, a tulajdonosok meg kívánják vizsgálni a különböző finanszírozási alternatívákat, és ezeket összevetve hozzák meg döntésüket. Ha elmarad ez a lépés, akkor a tőkepiaci megjelenés megfontolásra sem kerül.

A tőkepiaci megjelenésről való döntés során az alábbi kérdéseket együttesen kell mérlegelni:

- társaság tőkeszükségletének felmérése,
- a reálisan bevonható tőke nagyságrendjének meghatározása,
- a költségek becslése,
- a tőkeemelés utáni tulajdonosi szerkezet hozzávetőleges meghatározása (azaz a meglévő tulajdonosok tulajdonrésze csökkenésének mértéke, ha nem vesznek részt az alaptőke-emelésben),
- a tranzakció megvalósíthatóságának valószínűsítése (tekintettel az időigényre, a változó piaci körülményekre).

Az alkalmassági önvizsgálat során célszerű végigvenni azokat a szempontokat, amelyek alapján a tőzsdei pénzügyi befektetők dönteni szoktak. Azok a tényezők, amelyek rendszerint főszerepet játszanak egy befektetési döntés meghozatalakor, az alábbiak:

- elsősorban a kibocsátó általános és növekedési kilátásai a következő években, különös tekintettel az eredményre és a cash flow-ra, valamint egyenrangúan fontos a
- várható piaci tőkeérték, pénzügyi befektetőknel lévő részvénycsomag nagysága (free float) és likviditás, továbbá szintén szempont
- a "sztori", azaz amiért a cég más, mint a többi társaság a szektorban, országban,
- a társaság vezetésének minősége, vezetési és kommunikációs képessége,
- kibocsátó hazai makrogazdasági környezete, általános gazdaságpolitikai kilátások
- a szektor megítélése,
- szakmai tulajdonos jelenléte, megítélése.

Amennyiben a fenti szempontok egymással szinkronba hozhatók és a számítások azt igazolják, hogy a kibocsátás a megvalósítandó alternatíva, akkor elindulhat a többszereplős folyamat.

Természetesen az alaptőke-emelés nem az egyetlen oka, illetve módja a tőzsdei bevezetési folyamat elindításának. Ez kombinálódhat azzal is, hogy a jelenlegi részvényesek eladnak részvényeikből, illetve ez utóbbi önmagában is (új tőke bevonása, tényleges alaptőke-emelés nélkül) megvalósulhat. A hatályos szabályok azt is lehetővé teszik, hogy a tőzsdei bevezetés – akár a jelenlegi tulajdonosok birtokában levő, akár újonnan kibocsátott – részvényeknek a nyilvánosság számára történő felajánlása nélkül, önmagában valósuljon meg („technikai bevezetés”).

Előkészületek

Amennyiben az előkészületek elindításáról megszületett a döntés, akkor a fő sarokszámok is körvonalazódnak. Ezek természetesen mind változnak a folyamat előrehaladtával. Ettől a pillanattól kezdve a tőzsdei kereskedés megkezdéséig – az értékesítés nélkül megvalósuló tőzsdei bevezetés kivételével - két párhuzamos, illetve időnként összeolvadó, sokszereplős folyamat zajlik a leendő kibocsátó életében:

- a megfelelő dokumentáció elkészítése annak érdekében, hogy a kibocsátáskor a befektetők a szabályokban előírt, minőségi információkhoz hozzájuthassanak, illetve annak biztosítása, hogy a kibocsátó a nyilvánossá válást és a tőzsdei bevezetést követően kész és képes legyen az előírt információszolgáltatási kötelezettségeinek megfelelő szinten eleget tenni,
- felkészülés az üzletileg legmegfelelőbb értékesítési konstrukció és majdani kibocsátási ár elérésére.

Jogi szempontból meghatározóak a Tőkepiaci törvény (Tpt.) nyilvánossá válással kapcsolatos szabályai, az EU vonatkozó rendelete és BÉT Bevezetési és Forgalmantartási szabályzata. A Tpt. által előírtak teljesítése során a kibocsátó partnere a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF). Az előkészítő lépések jogi szempontból vett beteljesedése a kibocsátási (illetve a szabályozott piacra való bevezetéshez készített) tájékoztató benyújtása a PSZÁF-hez és ennek jóváhagyása, míg üzletileg a siker kritériuma a nyilvános értékesítés során a kibocsátónak megfelelő kibocsátási ár elérése, illetve ezen az áron a felkínált részvény mennyiség értékesítése.

A szereplők

A kibocsátási folyamat összetettsége miatt sokszereplős. A folyamat első lépése: a tanácsadók kiválasztása. A befektetési szolgáltatók egyrészt a kibocsátási folyamat előkészítését, tanácsadást, a tranzakció szervezését, másrészt az értékpapírok értékesítését végzik fő feladatként. A tanácsadó kiválasztása a leglényegesebb, mert ő áll a folyamat egésze alatt a kibocsátó mellett és szervezi össze a sokszereplős és komplex folyamatot. A tanácsadó rendszerint vezető szerepet játszik az értékesítési szakaszban. Az értékesítést több bank bevonásával szokás végezni, figyelembe véve az egyes bankok speciális erősségeit (nemzetközi kapcsolatok, mely piacokon, banki hálózaton keresztül erős lakossági terítési képesség, stb.). A befektetési szolgáltatók munkája három szakaszra bontható, és a díjazást is e szerint szokás megbontani: tanácsadás, értékesítés, jegyzési garanciavállalás. Célszerű a tanácsadó bankot vagy bankokat pályáztatás útján kiválasztani. A többi szereplő kiválasztását ajánlott a tanácsadó bankkal együtt végezni. Nagyon fontos, hogy a kibocsátónak már a tanácsadó kiválasztására is fel kell készülnie, ismerni kell a minősítési szempontokat és a folyamatban elvárt követelményeket.

A könyvvizsgálók a társaságok megbízásából rendszeres könyvvizsgálati teendőiket végzik, de felelőségük egy nyilvános társaság és a befektetői kör növekedését eredményező tranzakciók esetén lényegesen nagyobb és összetettebb. A szokványos könyvvizsgálati munkán túlmenően a kibocsátás előkészítése során a könyvvizsgáló részletesebb pénzügyi jelentést (ún. long form reportot) állít össze és a menedzsment nyereség-előrejelzésének minősítése is (de nem hitelesítése) gyakran a feladatok közé tartozik. Előfordul, hogy a kibocsátók a nyilvános kibocsátás alkalmával könyvvizsgálót váltanak, eleget téve a magasabb szakmai követelményeknek.

A jogi tanácsadók a társaság jogi helyzetének, lényegesebb szerződéseinek és jogviszonyainak, valamint különösen a részvényesek jogait érintő dokumentációnak (alapszabály, szindikátusi szerződések stb.) az átvizsgálásával foglalkoznak. Nagyon fontos a jogászok szerepe a

részvényértékesítéshez kötődő eladási, jegyzési, garanciavállalási szerződések készítésekor. Tekintve, hogy a kibocsátó és a forgalmazó érdekei itt elválnak egymástól, ebben a szakaszban mindkét félnek külön jogi képviselője szokott lenni.

Az ágazati és egyéb (pl. környezetvédelmi) konzultáns cégek az adott ágazatra és annak speciális aspektusaira vonatkozó tanácsadással segítik a befektetési szolgáltatók, illetve a társaság menedzsmentjének felkészülését a tranzakcióra. Segítenek kiszűrni azokat a körülményeket, kockázatokat, amelyek a tranzakció árazását előnytelenül befolyásolnák, ha szükséges, szakmai nyilatkozatokat adnak, amelyek a tájékoztatóba is belekerülhetnek.

A marketing- és PR-tanácsadók az értékesítés elősegítését végzik. Rendszerint részt vesznek a részvényértékesítést megelőző bemutató körút, road show szervezésében, logisztikájának biztosításában.

A nyilvános értékesítés jogi előkészítése

A részvények bevezetésének feltétele, hogy a kérelmező társaság már nyilvánosan működjön, vagy hogy rendelkezzen a működési forma (nyilvános működés "felvétele") módosítására vonatkozó közgyűlési döntéssel, tehát a tőzsdei bevezetésnek nem előfeltétele egy nyilvános értékesítés (forgalombahozatal) lebonyolítása. Azonban a sikeres tőzsdei szereplés feltétele a megfelelő közkezhányad biztosítása, annak megteremtéséhez pedig továbbra is érdemes akár a tőzsdei bevezetést megelőzően, akár azt követően egy értékesítést szervezni.

A Tpt. rendelkezései szerint a nyilvános forgalomba hozatal feltétele, hogy a kibocsátó tájékoztatót és (ha a nyilvános forgalomba hozatal nem kizárólag tőzsdei bevezetés formájában valósul meg) nyilvános ajánlattételt (nyilvános értékesítési felhívást) tegyen közzé. A nyilvános forgalomba hozatal alapdokumentuma a tájékoztató, melynek tartalmaznia kell minden, a kibocsátó gazdasági, piaci, pénzügyi és jogi helyzetére (és azok várható alakulására) vonatkozó információt, hogy a befektetők döntéseikhez a lehető legteljesebb körű információval rendelkezzenek. E tájékoztatónak feltűnő módon kell tartalmaznia azt, ha a részvények tőzsdei bevezetését tervezik. Az EU csatlakozás következményeként az „egységes útlevél” elve alapján bármely más EU felügyeleti hatóság által jóváhagyott tájékoztatót is el kell fogadni. Ezen túlmenően további könnyítés, hogy a Tájékoztató angol nyelven is benyújtható, csak az összefoglalót kell magyarul is elkészíteni és közzétenni.

A nyilvános ajánlattétel és a tájékoztató közzétételének engedélyezése a Felügyelet feladata, melyre – amennyiben első ízben történő nyilvános forgalomba-hozatalhoz/tőzsdei bevezetéshez készül a tájékoztató - 20 munkanap áll rendelkezésére. A tájékoztató jóváhagyását követően 12 hónapig érvényes. A felügyeleti jóváhagyást követően a közzétételnek és a tranzakciónak is a jogszabályokban meghatározott időpontokat figyelembe véve kell megtörténnie. Jegyzés esetén az erre rendelkezésre álló idő legalább három munkanap lehet.

A tőzsdei bevezetés

Habár a Tőzsde vonatkozó szabályzata (A Budapesti Értéktőzsde Zártkörűen Működő Részvénytársaság Szabályzata a Bevezetési és Forgalmantartási Szabályokról; „Szabályzat”) szerint a bevezetési eljárás a kibocsátó vagy egy kérelmező írásos kérelmére indul, a Tőzsde már az eljárás hivatalos megindítása előtt is segítséget nyújt a bevezetést tervező társaságoknak. (Például igény esetén előzetesen, a hivatalos benyújtást megelőzően áttekinti a bevezetés dokumentumait.)

A tőzsdei bevezetés feltételrendszere a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekhez képest nem támaszt további jelentős követelményeket a kérelmezővel szemben, ezért az általános tőzsdei feltételeknek való megfelelés könnyedén biztosítható, és maga a tőzsdei bevezetésről szóló határozat is lényegében egy formális eljárás eredményeképp születik meg.

Minden értékpapír esetében - így a részvényeknél is - vannak olyan általános feltételek, melyeknek a kérelmező kibocsátónak, illetve magának az értékpapír-sorozatnak meg kell felelnie. Ezek az elvárások alapvetően azt a cél szolgálják, hogy a Tőzsde biztosítsa, hogy csak olyan értékpapírok kerülhetnek bevezetésre, melyek esetében a kereskedés feltételei biztosítottak, és hogy a piaci szereplőknek megfelelő információ álljon rendelkezésére az értékpapírok, illetve a kibocsátók értékeléséhez.

A fentieknek megfelelően csak olyan társaság kérelmezheti részvényei tőzsdei bevezetését, amely nyilvános formában működik (vagy már döntött a nyilvános működésre való áttérésről). A tőzsdei kereskedés biztosítása érdekében forgalomképesnek kell lennie az értékpapíroknak, nem lehet olyan tulajdonosi megállapodás, jogszabályi, vagy a kibocsátótól eredő rendelkezés, amely korlátozza az értékpapírok teljes sorozatának forgalmazhatóságát (értelemszerűen a részvények nem állhatnak közjegyzői letiltás, vagy megsemmisítési eljárás alatt). A kibocsátónak a bevezetésre kérelmezett értékpapír-sorozat vonatkozásában rendelkeznie kell a KELER Zrt. nyilatkozatával, mellyel igazolja, hogy az értékpapírral kötött tőzsdei ügyletek elszámolásának nincs akadálya.

A korábbi szabályozással ellentétben a Felügyelet már nem a tőzsdei bevezetést engedélyezi, csak magát a tájékoztatót, s ezt a tájékoztatót fogadja el a Tőzsde is a bevezetési kérelem mellékleteként, így nem ró újabb feladatokat a kérelmező kibocsátóra. A korábbi szabályozással ellentétben a Tőzsde nem írhat elő kiegészítő elemeket a jogszabályok szerinti Tájékoztatóhoz képest, hiszen a Tájékoztató minimális tartalmi elemeit EU irányelv és rendelet, valamint a Tpt. rögzíti.

Tőzsdei kategóriák

A többi értékpapírfajtától eltérően a részvénytársaságok bevezetése két különböző kategóriába történhet, ahol a bevezetési követelmények is eltérőek. A tőzsdei kategóriarendszer elsődleges célja, hogy a befektetőknek alapvető tájékoztatást adjon a tőzsdei társaságok bizonyos befektetői szempontok szerint történő megkülönböztetéséről. A Tőzsde a nyilvános társaságok esetében a lehető legegyszerűbb módon kívánja biztosítani a tőzsdei bevezetés lehetőségét, ezért a "Részvények B" kategória esetében a bevezetés feltételei gyakorlatilag megegyeznek a nyilvános forgalomba hozatal Tpt-ben meghatározott törvényi feltételeivel. A "Részvények A" kategóriájában a Tőzsde az általános feltételektől eltérően a bevezetendő sorozat nagyságához (árfolyamértéken számított összérték), tulajdonosi köréhez (közkezhányad, tulajdonosok száma), valamint a társaság működési időtartamához kapcsolódó követelményeket is felállított. Általában elmondható, hogy a "Részvények A" kategóriába likvidebb, és szélesebb befektetői körrel rendelkező társaságok részvénytársaságai tartoznak.

Az egyes kategóriákra vonatkozó (2010 augusztusában aktuális) feltételeket a következő táblázat tartalmazza.

	Részvények "A" kategória	Részvények "B" kategória
A részvény sorozat minimális nagysága árfolyamértéken	2,5 mrd Ft	Nincs
Közkezhányad	- vagy min. 25 %, - vagy min. 2 mrd Ft árfolyam- érték, - vagy min. 500 tulajdonos	csak tájékoztatást kell adni
Tulajdonosok száma	legalább 100	csak tájékoztatást kell adni
Működési historika	min. 3 teljes és könyvvizsgáló által hitelesített üzleti év	Nincs

A Kérelmező - és adott esetben a bevezetési eljárásban közreműködő befektetési szolgáltató - által aláírt, a Tőzsdére benyújtott kérelemcsomag három fő részből épül fel: magából a bevezetési kérelemből (1), a tájékoztatóból (2), valamint a csatolandó kiegészítő nyilatkozatokból, dokumentumokból (3). A Kérelmező választhat, hogy angol vagy magyar nyelven kíván kommunikálni a bevezetési folyamat során, s annak megfelelően kell benyújtania a dokumentumokat.

A bevezetési kérelem a kibocsátó, valamint a bevezetésre kérelmezett értékpapír-sorozatra vonatkozó alapinformációkat tartalmazza, s ki kell benne térni arra is, hogy a társaság milyen kategóriába kéri részvényeinek bevezetését (bár a kategória végleges meghatározása a Tőzsde joga). Kérelmében a társaság feltüntetheti azt is, hogy milyen időpontban látná célszerűnek az értékpapírokkal való kereskedés megkezdését. A kérelemben szerepeltetni kell azokat az egyéb értékpapír-piacokat, amelyekre a bevezetést tervezik és erről döntés született. (A kérelem tartalmára vonatkozó szabályzati előírásokat a 1. számú melléklet tartalmazza.)

A Tőzsdei Tájékoztató megegyezik a tőzsdei bevezetés Felügyelet által történő engedélyezéséhez készített tájékoztatóval (melynek tartalmára vonatkozóan a 809/2004/EK EU rendelet előírásai az irányadók). E dokumentumban minden olyan lényeges információnak szerepelnie kell, amely a kibocsátó gazdasági helyzetének megítéléséhez szükséges. Ezt az információs anyagot a kérelmezőnek a Tőzsde honlapján is közzé kell tennie. Annak érdekében, hogy a piaci szereplők

tájékozódhassanak a kérelem beadása, és a tényleges tőzsdei bevezetés közötti időtartam alatt előforduló, az értékpapírt érintő fontosabb eseményekről, a kibocsátó már a kérelem benyújtásának napjától köteles eleget tenni a tőzsdei szabályokba foglalt rendszeres és rendkívüli tájékoztatási kötelezettségének.

A kérelemhez csatolandó további dokumentumok körébe tartoznak egyrészt a korábban már említett feltételeknek való megfelelést igazoló kibocsátói nyilatkozatok; cégjogi dokumentumok, valamint egyéb olyan anyagok, melyek valamilyen - a kérelemcsomag más részében nem szereplő - információról adnak tájékoztatást. Magyar székhelyű kibocsátók esetében a bevezetés lépéseinek megtervezésekor ezen dokumentumok közül kiemelt figyelmet érdemel a társaság alapszabálya, mivel vannak bizonyos szabályzati pontok, melyeknek való megfelelés hazai kibocsátók esetében csak bizonyos – az osztalékfizetés rendjéhez kapcsolódó – eljárási rendeknek az alapszabályba való belefoglalásával lehetséges. Bár a Tőzsde a bevezetéshez nem követeli meg az alapszabály fentiek szerinti megfelelését, a forgalombantartás során már meg kell felelni azoknak. Tekintettel arra, hogy az alapszabály módosítása időigényes folyamat, és könnyen elképzelhető, hogy a bevezetést követően rövidesen esedékessé válik egy osztalékfizetés a társaság életében, így célszerű már a bevezetés tényleges kérelmezését megelőzően foglalkozni a kérdéssel. (az ehhez kapcsolódó szabályzati rendelkezéseket a 2. számú melléklet tartalmazza.) Szintén már a tőzsdei kérelem beadását megelőzően fel kell venni a kapcsolatot a tőzsdei ügyletek elszámolását bonyolító KELER Zrt-vel, hogy a megfelelő időben rendelkezésre álljon az elszámolóház értékpapírokra vonatkozó befogadó nyilatkozata. A kiegészítő anyagok között vannak olyanok, amelyek benyújtása nem feltétele a bevezetésről szóló döntés meghozatalának, csak a tőzsdei kereskedési megkezdéséhez kell őket beadni.

A bevezetési kérelem beérkezésének tényéről a Tőzsde honlapján közleményt tesz közzé, majd megkezdődik az anyagok vizsgálatát. A döntés meghozatalára a Tőzsde vezérigazgatójának 30 nap áll a rendelkezésére. A Tőzsde a kérelem benyújtását követő 10 tőzsdenapon belül megvizsgálja, hogy a dokumentáció tartalmaz-e minden olyan anyagot, amely a kérelem elválaszthatatlan részét képezi, illetve hogy ezek megfelelő tartalommal kerültek benyújtásra. Ha a bevezetésről szóló döntés meghozatalához feltétlenül szükséges valamely dokumentáció nem, vagy nem a megfelelő tartalommal érkezik meg (ld. 3. számú melléklet), akkor a Tőzsde hiánypótlást kér. A Kibocsátónak a hiánypótlásra felszólító értesítés kézhezvételét követő 10 munkanapon belül kell benyújtania a kért dokumentumokat (a hiánypótlásra adott idővel az elbírálás határideje meghosszabbodik).

Ha a kérelmező társaság olyan információt, vagy dokumentumot nem nyújtott be, amelyek megléte nem a bevezetési döntés meghozatalának, hanem a kereskedés megkezdésének feltétele (ld. 4. számú melléklet) akkor a vezérigazgató feltételes bevezetési döntést hozhat. A Tőzsde a feltételes bevezetésről szóló határozatban megjelöli a teljesítendő feltételeket, de csak olyan anyagok, információk utólagos benyújtását engedélyezi, amelyek teljesítésének igazolása okiratokkal vagy más módon egyértelműen, szubjektív mérlegelés nélkül megállapítható, és a befektetők érdekeit nem sérti. A feltételek teljesítésére legfeljebb 60 nap engedélyezhető, és a feltételek teljesítését követően a Tőzsde vezérigazgatója határozatot hoz az első kereskedési napra vonatkozóan. Amennyiben azonban a feltételek a megadott határidőn belül nem teljesülnek, a Tőzsde a Kibocsátó tőzsdei bevezetését elutasító határozatot hoz.

Arról, hogy egy adott részvénytársaság milyen tőzsdei kategóriába kerül, illetve mikor lesz az első kereskedési nap, a Tőzsde vezérigazgatója dönt a társaság kérelmében leírtakat figyelembe véve. Az első kereskedési nap legkorábban a bevezetésről szóló határozat megjelenését követő tőzsdenap lehet (amennyiben a bevezetés napja ennél későbbi, akkor legkorábban az a nap), és a Tőzsde

szabályzatai arra is lehetőséget adnak, hogy a bevezetés napja és az első kereskedési nap között hosszabb időtartam (legfeljebb 45 nap) is elteljen.

A bevezetésről szóló döntés formailag vezérigazgatói határozattal történik, melyet a kérelmet aláírók megkapnak, s a Tőzsde közzéteszi a honlapján. A feltételes bevezetési döntés esetén a feltételek teljesülését követően hozza meg a vezérigazgató döntését az első kereskedési napra vonatkozóan.

IV. TEENDŐK, HA MÁR TŐZSDÉN VAN A CÉG

A nyilvános forgalomba hozatal lezárását és a sikeres tőzsdei bevezetést követően a társaságnak folyamatosan meg kell felelnie a tőzsdei társaságokkal kapcsolatban felállított követelményeknek és elvárásoknak.

A tőzsdére bevezetett részvénytársaságok kibocsátóinak egyszerre kell teljesíteni a törvényben és a tőzsdei szabályokban felállított közzétételi kötelezettségeket, azonban ez a korábbi gyakorlathoz képest egyszerűbbé vált. A törvényi kereteken belül a Tpt., illetve egy, a részletszabályokat tartalmazó PM rendelet szabályozza a kibocsátók rendszeres és rendkívüli tájékoztatási kötelezettségét, s ezen szabályok alapvetően a Transzparencia Direktívában megfogalmazott elvek hazai szabályozásba való leképezését jelentik. A tőzsde pedig – ellentétben a korábbiakkal - alapvetően nem állít többletkötelezettséget a kibocsátók felé a tájékoztatásokat illetően, ezekre a jogforrásokra hivatkozva határozza meg az elvárt követelményeit, többletkövetelményt csak az un. nem ártékos információk közzétételére vonatkozó kötelezettség képez, un. egyéb tájékoztatások formájában.

Külföldi székhelyű kibocsátók esetében további egyszerűsítésre teremtett lehetőséget a Tőzsde azáltal, hogy lehetőséget ad a kibocsátónak arra, hogy teljes mértékig azon tájékoztatási kötelezettségeket kövesse, melyek rá a Transzparencia Direktíva szerint meghatározott székhely szerinti tagállam jogszabályai szerint érvényesek (ehhez mindössze annyit követel meg, hogy a kibocsátó egy adatlapon mutassa be, hogy a befektetők annak keretében milyen tájékoztatásokra számíthatnak).

A tőzsdei társaságokat tehát rendszeres, rendkívüli, illetve egyéb tájékoztatási kötelezettség terheli, s a kibocsátó köteles egy olyan belső eljárási rendet kidolgozni (és betartásáról gondoskodni), amely biztosítja, hogy e kötelezettségeinek eleget tegyen. Felmerül a választás lehetősége, hogy az adott társaság magyar vagy angol nyelven kíván-e eleget tenni a tájékoztatási kötelezettségének.

A Tőzsde által támasztott közzétételi kötelezettségnek a kibocsátó a BÉT által üzemeltett un. KIBINFO rendszeren keresztül való közvetlen hírfeltöltéssel tesz eleget, mely ezt követően a BÉT honlapján válik elérhetővé a piac számára.

Rendszeres tájékoztatás

A Tpt. rendelkezései alapján a kibocsátónak az alábbi rendszeres tájékoztatásokat kell elkészítenie.

Időközi vezetőségi beszámoló

A tőzsdei kibocsátók a pénzügyi évük első illetve második 6 hónapjában kötelesek időszaki vezetőségi beszámolót közzétenni az adott 6 hónapos periódus kezdete utáni 70. nap és a vége előtti 42. nap közötti időszakban, amely az időszak kezdőnapja és a beszámoló közzétételének napja közötti időszakot mutatja be.

Az időszaki vezetőségi beszámolóknak elegendő információt kell tartalmaznia az éves illetve féléves jelentésben foglaltakkal történő összehasonlításhoz, továbbá biztosítania kell, hogy a bemutatott időszakot érintő változások és tendenciák felismerhetőek legyenek.

A kibocsátó dönthet úgy, hogy legalább a féléves jelentésre vonatkozó követelményeknek megfelelő tartalmú negyedéves jelentést készít az adott periódusban, mellyel így kiváltja az időszaki vezetőségi beszámoló készítésére vonatkozó kötelezettségét.

Féléves jelentés

A kibocsátónak valamennyi üzleti évében féléves jelentést kell közzétennie az üzleti év első 6 hónapjára vonatkozóan, annak lezárását követően legkésőbb két hónapon belül.

A féléves jelentésnek elegendő információt kell tartalmaznia az éves jelentésben foglaltakkal történő összehasonlításhoz, továbbá biztosítani kell, hogy az adott féléves időszakot érintő változások és tendenciák felismerhetőek legyenek.

A féléves jelentést az éves beszámolóval összehasonlítható formában kell elkészíteni, és legalább a következőket kell, hogy tartalmazza:

- mérleg és eredmény-kimutatás kivonata (összevont (konszolidált) beszámoló készítésére köteles kibocsátó esetében az összevont (konszolidált) mérleg és eredmény-kimutatás kivonata)
- vezetőségi jelentés
- ha készült a jelentésre vonatkozóan könyvvizsgálói jelentés, akkor az, ha nem, akkor pedig a kibocsátó erről szóló nyilatkozata
- kibocsátó nyilatkozata arról, hogy fentiek valós és megbízható képet adnak a kibocsátó (és - amennyiben a kibocsátó összevont (konszolidált) beszámoló készítésére köteles - a konszolidációs körébe bevont vállalkozások) helyzetéről

Éves jelentés

A kibocsátónak valamennyi üzleti év lezárását követően legkésőbb 4 hónapon belül éves jelentést kell közzétennie az adott üzleti évről.

Az éves jelentés a kibocsátó könyvvizsgálói záradékkal ellátott éves pénzügyi kimutatásait tartalmazza a hozzá kapcsolódó elemzésekkel. Az egymást követő éves jelentések alapjául szolgáló számviteli elveknek azonosnak kell lenniük, illetve ezek megváltozása esetén is biztosítani kell a kibocsátónak az összehasonlíthatóságot az egyes évek között.

Az éves jelentés legalább a következőket kell, hogy tartalmazza:

- Éves beszámoló és – ha a kibocsátó összevont (konszolidált) éves beszámoló készítésére kötelezett – összevont (konszolidált) éves beszámoló, melynek részei:
 - Mérleg, összevont (konszolidált) mérleg
 - Eredmény-kimutatás, összevont (konszolidált) eredmény-kimutatás
 - Kiegészítő melléklet, összevont (konszolidált) kiegészítő melléklet
- Vezetőségi jelentés és – ha a kibocsátó összevont (konszolidált) éves beszámoló készítésére kötelezett – összevont (konszolidált) vezetőségi jelentés
- Független könyvvizsgálói jelentés(ek)
- kibocsátó nyilatkozata arról, hogy fentiek valós és megbízható képet adnak a kibocsátó (és - amennyiben a kibocsátó összevont (konszolidált) beszámoló készítésére köteles - a konszolidációs körébe bevont vállalkozások) helyzetéről

A Kibocsátó az éves és féléves jelentését azonos számviteli szabványok, illetve szabályok szerint köteles elkészíteni, illetve ezek megváltozása esetén is biztosítani kell a kibocsátónak az összehasonlíthatóságot az egyes jelentések között.

Azon tőzsdei Kibocsátók, akik éves beszámolójukat konszolidált formában kötelesek elkészíteni, kötelesek a nemzetközi számviteli szabványokat (IFRS) alkalmazni.

Rendkívüli tájékoztatás

A társaságok élete során előfordulhatnak olyan (akár a társaságtól is független) események, melyek valamilyen területen jelentős hatást gyakorolnak a társaság működésére, így rendkívül fontos, hogy erről a Kibocsátó a befektetőket a lehető leggyorsabban tájékoztassa.

Ha a társaság tudomására jut olyan, a gazdálkodásában beállt vagy beálló változásokra vonatkozó információ, amely az értékpapírjainak értékét vagy hozamát közvetlenül vagy közvetve befolyásolhatja, illetve a piaci szereplők számára lényegesek lehetnek a befektetési döntéseik meghozatalakor, - bizonyos speciális esetektől eltekintve - rendkívüli tájékoztatást kell tennie. Amennyiben az ilyen információ tőzsdenapon délelőtt 7.30 perc után, de még a kereskedési idő vége előtt jut a társaság tudomására, akkor ezt követően 30 percen belül köteles feltölteni az erről szóló hírt a KIBINFO rendszerre. A kibocsátó az adott napi kereskedési idő végétől a következő tőzsdenap délelőtt 7.30 percig terjedő időszakban tudomására jutott információ esetén még a kereskedés indulását megelőzően, legkésőbb délelőtt 8 óráig köteles hírt feltölteni.

A társaság a Tőzsdének a fentiek szerint megküldött információt kereskedési időn belül csak akkor hozhatja harmadik személy tudomására, ha az már megjelent a Tőzsde honlapján, míg kereskedési időn kívül abban az esetben, ha közzététel céljából feltöltötte a BÉT honlapján. Igen jelentős hatású hír közzétételekor a Tőzsde (akár a kibocsátó kérésére is) fel is függesztheti a kibocsátó értékpapírjainak kereskedését, hogy a piaci szereplőknek elég idő álljon rendelkezésére az új információk értékelésére. A rendkívüli tájékoztatások teljes körét nem lehet pontosan meghatározni, azok nem teljes körű felsorolását PM rendelet tartalmazza.

Egyéb tájékoztatási kötelezettség

Meglehetősen egyszerű megközelítéssel az egyéb tájékoztatás körébe tartoznak mindazok az információk, melyek az előző két csoportba nem sorolhatók be. Általános szabályként ebbe a csoportba a nyilvánosságra szánt, a befektetők számára elkészített valamennyi, a Kibocsátóról szóló, a társaság működését, gazdálkodását bemutató vagy azt befolyásoló (de nem a rendkívüli tájékoztatások körébe tartozó) információ tartozik.

A piaci szereplők megfelelő szintű tájékoztatása érdekében a cégnek tájékoztatást kell adnia minden olyan eseményről, információról, ami fontos szerepet tölt be a társaság életében és így a befektetői szempontjából is érdeklődésre tarthat számot, mint például: sajtótájékoztatónak, alapszabály módosítások, közgyűlési előterjesztések, közgyűlési jegyzőkönyvek, tőzsdei, befektetői kapcsolattartó személyek megváltozása, stb.

Felelős társaságirányítás

Tőzsdei társaságnak lenni rangot jelent. A kiemelt státusszal azonban együtt jár az is, hogy a Kibocsátónak néha többet kell nyújtania annál, mint amire a törvényi, vagy tőzsdei előírások kötelezik. A Kibocsátónak fokozott gondossággal kell eljárnia a működésében közvetlenül, illetve közvetve érintett piaci szereplőkkel kapcsolatban.

A felelős társaságirányítás célja, hogy fokozza a társaság működésének hatékonyságát: messzemenőig figyelembe véve a tulajdonosok érdekeit, biztosítva a törvényesség betűjének és szellemének, valamint a társasággal kapcsolatban lévő személyek, szervezetek jogos érdekeit is. A Tőzsde által meghirdetett Felelős Társaságirányítási Ajánlások több olyan kérdéssel is foglalkoznak, amelyek túlmutatnak a magyar törvényi szabályozáson (ide sorolandó például az igazgatóság és a vállalatvezetés közti feladatmegosztás; az igazgatóság összetételével, javadalmazásával kapcsolatos problémakör; a részvényesek tájékoztatása; az érdekelt felekkel való kapcsolat kiépítése, kezelése). A felelős társaságirányítási ajánlásokba foglalt eljárások, javaslatok betartása nem kötelező érvényű a tőzsdei társaságok számára, viszont kötelező jelleggel kell az ezeknek való megfelelésről tájékoztatást adni.

A tőzsdei jelenlét, a nyilvános működés költségei

A nyilvános működés költségeinek túlnyomó részét az értékpapírok tőzsdei jegyzése miatt jelentkező díj, valamint a fokozódó közzétételi kötelezettség teljesítése miatt felmerülő kiadások teszik ki. A Tőzsde a részvénytársaságok bevezetéséért nem számít fel díjat, míg az éves forgalombantartási díjat a sorozat kapitalizációja alapján határozza meg (a bevezetést követő két első naptári negyedévben mentességet élvez a kibocsátó a forgalombantartási díj megfizetése alól). A közzététellel kapcsolatos kiadások mértékét alapvetően meghatározza, hogy a társaság mennyire aktív, milyen gyakran fordul elő életében olyan esemény, amely a törvényi, vagy tőzsdei előírások miatt a befektetők tájékoztatását igényli.

A Tőzsde mind a saját díjainak megállapításakor, mind szabályzatainak aktualizálásakor kiemelt fontosságúnak tartja, hogy a Kibocsátók számára olcsóbbá és egyszerűbbé tegye a nyilvános működést, és a cégek költségeinek ellensúlyozása érdekében folyamatosan igyekszik bővíteni szolgáltatásainak körét. A kibocsátói közzétételeket is bonyolító elektronikus közzétételi rendszer kidolgozásakor lényeges szempont volt, hogy a társaságok egyszerűen és olcsón felelhessenek meg a tőzsdei követelményeknek, míg a befektetők gyorsan és költséghatékony módon juthassanak hozzá az információkhoz.

A befektetőkkel való kapcsolattartást elősegíti az is, ha a társaság kizárólag csak ezzel a feladattal bízza meg valamelyik alkalmazottját, akinek így elsődleges feladata a piaci szereplőkkel való kommunikáció. A magasabb szintű (így költségesebb) tájékoztatás ugyanakkor megtérül, hiszen a befektetők előnyben részesítik a transzparenssebben működő társaságokat. A tőzsdei cégek európai uniós vállalatként felkészült és a külföldi partnerek által is elfogadott piaci és befektetői kapcsolattartást valósítanak meg, ennek pedig eszköze és nem akadály a nyilvánosság.

Éves forgalomban tartási díj (sávos, kapitalizáció-függő)

A sáv alsó határa (mFt)	A sáv felső határa (mFt)	Fizetendő (mFt)
1	1 000	1,25
1 000	5 000	2,55
5 000	10 000	3,8
10 000	15 000	5,05
15 000	20 000	6,4
20 000	25 000	7,6
25 000	50 000	8,9
50 000	75 000	10,1
75 000	100 000	11,45
100 000		12,65

A Honlapon történő közzététel díjai

Fájl mérete (kilobájt)	Díjtétel (nettó forint)
200 alatt	2 000
201 – 500	5 000
501 – 1 000	10 000
1 001 – 2 000	20 000
2 001 – 3 000	30 000
3 001 – 4 000	40 000
4 001 - 5 000	50 000
5 001 - 6 000	60 000
6 001 - 7 000	70 000
7 001 - 8 000	80 000
8 001 - 9 000	90 000
9 001 felett	100 000

1. Amennyiben a közzétételre szánt információ közvetlenül jelenik meg a Honlapon (legfeljebb 500 karakter!), és nem kerül sor csatolt fájlok beküldésére, úgy a fizetendő díj kliensen közvetlenül történő közzététel esetén nettó 1.000,- Ft, míg a Tőzsde által történő közzététel esetén nettó 3.000,- Ft.
2. Csatolt fájlok esetén a fenti táblázat alapján számított díjon felül a Honlapon közvetlenül megjelenő (legfeljebb 500 karakter) szöveg közzétételéért nem kell díjat fizetni.
3. Technikai probléma következtében a Kibocsátó nevében a Tőzsde által történő feltöltés esetén a díj az alapesetben számított érték háromszorosa.
4. Amennyiben az egyik nyelven feltöltött hírhez a kibocsátó másik nyelvi verziót is csatol az adott tárgyhónapon (számlázási időszakon) belül, úgy a BÉT csak az egyik hír után számítja fel a fenti díjakat (a díjmentesség a fenti mechanizmust figyelembe véve alacsonyabb díjú nyelvi verzióra érvényesül).
5. A Közzétételi Szabályzat szerint közzétételre nem köteles személy közzététele esetén a BÉT a jelen melléklet 3. pontjában foglaltak szerint számított díjat állapít meg.

Amennyiben egy kibocsátó díjfizetési kötelezettsége a fentiek szerint kiszámítva adott tárgyhónapon (számlázási időszakon) belül meghaladná a nettó 200.000.- Ft-ot, úgy az adott kibocsátó adott havi közzétételi díjaként nettó 200.000.- Ft fizetendő.

V. MIBEN TUDUNK MÉG SEGÍTENI?

A Tőzsde szakemberei készen állnak konzultációra a tőzsdei bevezetés előtt az előkészítés bármely szakaszában. Emellett több intézményes formája is van a Tőzsde által nyújtott segítségnek. Anyagunk befejezéseként erről adunk tájékoztatást.

Tőzsdeképes Cégek Klubja

A Tőzsdeképes Cégek Klubja (TCK) 2003 márciusában a Budapesti Értéktőzsde kezdeményezésére alakult. A Tőzsde célja a klub létrehozásával az volt, hogy rendszeres kapcsolatot alakítson ki az olyan gazdasági társaságokkal, amelyek tulajdonosai és vezetői a tőzsdét, mint reális alternatívát kezelik a jövőben tőkeműveleteik tervezésekor.

A Tőzsdeképes Cégek Klubja egy önálló, jogi státusz nélküli együttműködési kezdeményezés. Klubtagok azok a cégek lehetnek, amelyek kinyilvánítják, hogy amennyiben a közeljövőben tőkebevonásra kerül sor, akkor a Tőzsdén való megjelenést reális alternatívának tekintik. A klubtagság a tagok részéről nem jelent jogi értelemben vett elkötelezettséget, de jelzi, hogy ezek a cégek kedvező piaci környezet esetén készek a tőzsdei bevezetésre. A klubtagság a Tőzsdével történő egyeztetést követően a Tőzsde erre vonatkozó írásbeli értesítése alapján jön létre. A tagság ingyenes, a rendezvények költségeit a Tőzsde fedezi.

A klubtagság természetesen nem előfeltétele a Tőzsdén való megjelenésnek, hanem egy eszköz a tőzsdei bevezetésről való döntés meghozatalához és a bevezetés előkészítéséhez.

A klub zárt, a tagok listáját a Tőzsde nem hozza nyilvánosságra.

A tőzsdei bevezetésre való felkészülés segítségén túl a Tőzsde fórumot teremt a klubtagoknak, hogy egymással, és a piac többi szereplőjével – kereskedőkkel, elemzőkkel, intézményi befektetőkkel és már Tőzsdén levő kibocsátókkal – találkozzanak információhoz jussanak a Tőzsdén való megjelenés előnyeiről és feladatairól, valamint a tőzsdei szereplés gyakorlatáról. A Tőzsde hazai, nemzetközi bemutatkozó körútjaira és egyéb szakmai rendezvényeire a klubtagok meghívást kapnak.

A TCK-s cégek számára a Tőzsde az adott cég kommunikációs területével együttműködve segít megtervezni a tőzsdére lépést megelőző, illetve azt követő, a tőzsdei megjelenéssel kapcsolatos kommunikációt, lehetőséget adva a cégnek a Tőzsde közreműködésével a megfelelő sajtómegjelenésekre is.

Tőzsdei Nyílt Napok

A Budapesti Értéktőzsde stratégiájának fontos eleme a tőkepiac - és azon belül is elsősorban a tőzsdei piac - működésének, szereplőinek bemutatása a hazai befektetők minél szélesebb rétegének, ezzel is segítve mindenkit a felelős befektetési döntések meghozatalában. Ezért a Tőzsde 2003 májusában elindította "Tőzsdei Nyílt Napok" elnevezésű rendezvénysorozatát melynek keretében a Tőzsde szakemberei Magyarország nagyvárosaiban rendszeresen tartanak ingyenes tanfolyamokat, előadásokat a tőzsdei kereskedéssel ismerkedni vágyó befektetőknek, érdeklődőknek.

Ingyenes tanfolyamok, előadások

A Tőzsdei Nyílt Napok programjától függetlenül a Budapesti Értéktőzsde évente 10-12 alkalommal ingyenes tanfolyamokat szervez. Az előadások célja, hogy az érdeklődők megismerhessék a Tőzsde gyakorlati működését, a kereskedés feltételeit, annak folyamatát, az egyes piacok, termékek, indexek jellemzőit.

VI. Mellékletek

1. számú melléklet

A BEVEZETÉSI KÉRELEM TARTALMI FELÉPÍTÉSE

(Szabályzat 15.4.2.1.)

15.4.2.1. A bevezetési kérelem az alábbi adatokat kell tartalmazza:

- a) a Kérelmező neve;
- b) a Kérelmező bejegyzett székhelye;
- c) a Kérelmező levelezési címe, telefonszáma, fax-száma, illetve e-mail címe;
- d) az a)-c) pontokban meghatározott információkat a bevezetésre kérelmezett értékpapír Kibocsátójára vonatkozóan is meg kell adni, amennyiben a Kérelmező és a Kibocsátó személye eltér;
- e) a bevezetésre kérelmezett értékpapír
 - megnevezése;
 - meghatározása;
 - névértéke;
 - értékpapírkódja
- f) azon egyéb szabályozott piacok megnevezése, amelyekre bevezették, illetve a Kérelmező a bevezetést tervezi és erről döntés született;
- g) Tagsági jogokat megtestesítő értékpapír és Letéti Igazolás bevezetésére vonatkozó kérelemnek tartalmazni kell, hogy mely kategóriába kéri a bevezetést;
- h) Az Első Kereskedési Nap meghatározására irányuló kérés;
- i) annak a Felügyelet által elfogadott nyelvnek a megnevezését, melyen a Kérelmező a bevezetési eljárás során eljár;
- j) minden egyéb olyan adat, amelyet a döntésre jogosult szükségesnek tart.

A tőzsdei bevezetési kérelem benyújtásához rendelkezésre áll egy formanyomtatvány, amely valamennyi fenti adatot, illetve a 3. sz. mellékletben felsorolt dokumentum felsorolását tartalmazza. A kérelem minta letölthető a Tőzsde honlapjáról, illetve a Kibocsátói és Tagi Igazgatóság munkatársaitól igényelhető (kibtag@bse.hu; 429-6733). Használata ugyan nem kötelező, de ajánlott, mivel mind a kérelmező, mind a tőzsde számára jelentősen megkönnyíti a bevezetési folyamatot.

SZABÁLYZATI ELŐÍRÁSOK, MELYEKNEK (MAGYAR KIBOCSÁTÓ ESETÉN) ALAPSZABÁLYI VONZATAI IS VANNAK

(Szabályzat 17,1,9)

17.1.9 A részvény Kibocsátója köteles az Ex-kupon Nap előtt 2 (Kettő) Tőzsdenappal nyilvánosságra hozni az osztalék végleges mértékét. Az Ex-kupon Nap legkorábban a kupon mértékét megállapító közgyűlést követő harmadik Tőzsdenap lehet.

Magyar székhelyű kibocsátó esetén a Kibocsátó a Gt. előírásai miatt köteles a fentieknek megfelelő tartalmú rendelkezést beépíteni az alapszabályába ahhoz, hogy a fenti szabályzati kötelezettségnek eleget tudjon tenni.

(Azon kiegészítő dokumentációk, információk, melyek beadása feltétlenül szükséges a bevezetéssel kapcsolatos döntés meghozatalához.)

(Szabályzat 15.4.2.2.)

- 15.4.2.2. A bevezetési kérelemhez csatolni kell a Kibocsátó nyilatkozatát arról, hogy:
- a) a bevezetendő értékpapír Forgalmképes értékpapír;
 - b) van-e tudomása olyan szerződésről vagy megállapodásról, amely az értékpapírsorozat szabad forgalmazhatóságát korlátozza, az erről rendelkezésére álló információk megjelölésével;
 - c) a Tőzsdei Szabályokat magára nézve kötelezőnek tekinti;
 - d) elfogadja és betartja a KELER Szabályokban foglalt előírásokat;
 - e) elfogadja a KELER Zrt., mint letéti hely által, illetve a KELER Zrt. igazolása alapján kiállított letéti igazolást az értékpapír tulajdonjoga igazolásául.
 - f) amennyiben a Terméklistán már szereplő értékpapírral megegyező jogosultságú értékpapírt bocsát ki alaptőke-emelés, vagy rábocsátás keretében, úgy a Szabályzat előírásai szerint kezdeményezi a sorozaton belüli új értékpapír bevezetését.
 - g) értékpapírjainak forgalomban tartása során a Felügyelet által elfogadott nyelvek közül mely nyelven teljesíti tájékoztatási kötelezettségét és tartja a kapcsolatot a Tőzsdével;
 - h) a Tpt. hatálya alá nem tartozó Kibocsátó tájékoztatási kötelezettsége teljesítése során a Kibocsátó mely EU tagállam jogát követi, a tájékoztatási kötelezettség rövid tartalmi ismertetésével (tőzsdei adatlapo(ko)n benyújtva).
 - i) Strukturált Strukturált Termék bevezetése esetén, amennyiben bevezetéskor az 5.2.5 k) pont szerinti korlát meghatározásra került, a 14.2 pont előírásainak megfelelő nyilatkozatokat.

(Szabályzat 15.4.2.3.)

- 15.4.2.3. A bevezetési kérelemhez csatolandó egyéb dokumentumok:
- a) az adott értékpapír vonatkozásában készített Tőzsdei Tájékoztató 1 (Egy) példányban
aa) a Kérelmező a vonatkozó jogszabály, illetőleg Tőzsdei Szabály kapcsolódó rendelkezésének megjelölésével az ezt igazoló dokumentumokkal alátámasztottan indokolni köteles, amennyiben a Tőzsdei Tájékoztatót nem csatolja
 - b) nyilatkozat arról, hogy a Tőzsdei Tájékoztató jóváhagyását követően, a Tőzsdei Tájékoztatóban szereplő információk módosítását a Kérelmező nem látja szükségesnek, és hogy tudomása szerint nincs olyan információ birtokában, melyre vonatkozóan a tőzsdei bevezetési eljárással összefüggésben tájékoztatást kellene adni a Tőzsde részére;
 - c) a részvény Kibocsátó, illetőleg Letéti Igazolás esetében - amennyiben a Mögöttes Értékpapír részvény - a Mögöttes Értékpapír Kibocsátójának létesítő okirata;
 - d) a teljes értékpapír-sorozat szabályozott piacra történő bevezetéséhez készített tájékoztató közzétételének engedélyezésére vonatkozó, jogszabályban előírt Felügyeleti (vagy az Európai Unió tagállamainak illetékes hatósága által kiállított) engedély, vagy az ilyen engedély meglétének igazolása;
 - e) amennyiben a bevezetési eljárás során befektetési szolgáltató működik közre, a Kérelmező és a befektetési szolgáltató együttes nyilatkozata arról, hogy a befektetési szolgáltató a bevezetési eljárás során a Kérelmező nevében eljár;

- f) nyilatkozat arról, hogy a Kibocsátó mely felelős munkatársa, vagy képviselője (név, levelezési cím, telefonszám, e-mail cím) tartja folyamatosan a kapcsolatot a Tőzsdével, illetve a befektetőkkel.
- g) amennyiben a bevezetésre kérelmezett értékpapír Kibocsátója és Kérelmezője személye eltér, a Kérelmező mely felelős munkatársa, vagy képviselője tartja folyamatosan a kapcsolatot a Tőzsdével a bevezetési eljárás során.
- h) Befektetési jegy bevezetési kérelméhez csatolni kell a Felügyelet azon határozatát, mellyel a vonatkozó befektetési alap nyilvántartásba vételéről rendelkezik:
- i) A Kérelmező köteles a Terméklistának az általa bevezetésre kérelmezett értékpapírra vonatkozó információit a 2. sz. melléklet szerint megadni.
- j) meghatalmazás, amennyiben a bevezetési eljárás során meghatalmazott jár el a Kibocsátó vagy Kérelmező képviseletében.

(Azon kiegészítő dokumentációk, információk, melyek beadása a bevezetésről szóló döntés meghozatalához nem szükséges, viszont feltétlenül szükséges a kereskedés megkezdésével kapcsolatos döntés meghozatalához.)

(Szabályzat 15.4.3.)

15.4.3. Az értékpapírok kereskedésének megkezdéséhez benyújtandó adatok, nyilatkozatok, dokumentumok, információk

15.4.3.1. A kereskedés megkezdéséhez az 5.2.10. pont figyelembe vételével az alábbiakat kell benyújtani:

- a) A bevezetésre kerülő értékpapír-sorozat ismertetése, a bevezetendő értékpapírral kapcsolatos további információk:
 - az értékpapír darabszáma címletbeosztás szerint;
 - az értékpapír-sorozat- és sorszáma;
 - az értékpapír-sorozat össznévértéke;
 - a tőzsdei bevezetést megelőző forgalomba-hozatal - a Tőzsdei Tájékoztatóban még nem szereplő - adatai.
- b) Az értékpapír előállításának a módja.
- c) Amennyiben a részvény Kibocsátójának, valamint Letéti Igazolás esetében a Mögöttes Értékpapír Kibocsátójának létesítő okirata vonatkozásában változás-bejegyzési eljárás van folyamatban, a változás-bejegyzésre irányuló kérelem tartalmának igazolásául szolgáló okiratok másolata (feltéve, hogy a Mögöttes Értékpapír részvény).
- d) A KELER Zrt. nyilatkozata arról, hogy az értékpapírt értékpapír számlavezetésre és nyilvántartásra, valamint tőzsdei elszámolásra (külföldön keletkeztetett értékpapír esetén tőzsdei elszámolásra) befogadja.
- e) A bevezetési kérelemhez mellékelni kell a Kibocsátó nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy a Kibocsátó, a bevezetésre kerülő értékpapír, illetve az esetleges garanciavállaló rendelkezik-e hitelminősítéssel. A nyilatkozatnak tartalmaznia kell a Kibocsátó, a bevezetésre kerülő értékpapír, a garanciavállaló esetleges hitelminősítését, valamint a hitelminősítő megnevezését.
- f) A bevezetési kérelemhez mellékelni kell a Kérelmező nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy a bevezetésre kerülő értékpapírra vonatkozóan kötöttek-e árjegyzői szerződést. A nyilatkozatnak tartalmaznia kell az esetleges árjegyzői szerződés alábbi adatait:
 - Árjegyző(k) neve(i);
 - Az árjegyzői kötelezettség kereskedési időn belüli teljesítési ideje;
 - Ársáv mértéke;
 - A minimális ajánlati kötelezettség;
 - Az Árjegyzői Szerződés időbeli hatálya.

15.4.3.2. Amennyiben az értékpapír tőzsdei bevezetését a Részvények „A”, illetőleg „B” kategóriába kérelmezték, a Kibocsátónak - a 15.4.3.1 pontban meghatározottakon túl - az alábbi adatokat, nyilatkozatokat kell még megadnia:

a) Tulajdonosi kör

- aa) Tagsági jogokat megtestesítő értékpapír Kibocsátója, valamint a Mögöttes Értékpapír Kibocsátója - amennyiben a Mögöttes Értékpapír részvény – Közkézhányadának meghatározása, a Tulajdonosok számának megadása, tulajdonosi struktúrája, és az olyan részvénykönyvbe bejegyzett Tulajdonosainak felsorolása és bemuta-

tása a tevékenység megjelölésével, amelyek részesedése egyenként az alaptőke 5 (Öt) százalékát meghaladja, a tulajdoni hányad megjelölésével részvényfajtánként, Tőzsdei Szabályban meghatározott adatlapokon benyújtva;

ab) Az értékpapír-sorozat Közkézhányadának meghatározása, a Tulajdonosok számának megadása, tulajdonosi struktúrája, és olyan Tulajdonosainak felsorolása és bemutatása a tevékenység megjelölésével, amelyek részesedése egyenként az értékpapír-sorozat 5 (Öt) százalékát meghaladja, a tulajdoni hányad megjelölésével, Tőzsdei Szabályban meghatározott adatlapokon benyújtva;

b) Részvény bevezetésének kérelmezése esetén a Kibocsátó nyilvános működését igazoló, harminc napnál nem régebbi cégkivonat vagy a működési forma módosítására vonatkozó döntés.

c) Részvény bevezetésének kérelmezése esetén a Kibocsátó részvénykönyv-vezetőjének neve és címe.

A Budapesti Értéktőzsde kapcsolattartói (2010. augusztus 01-én)

Kibocsátói és Tagi Igazgatóság

Varga-Balázs Attila, igazgató

Tel.: (1) 429-6855

Fax: (1) 429-6821

e-mail: vargab@bse.hu

Szalay Rita, igazgató-helyettes

Tel.: (1) 429-6798

Fax: (1) 429-6821

E-mail: szalayr@bse.hu

További információk: www.bet.hu